

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 30. září 2025 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudců JUDr. Davida Čejky a Mgr. Daniely Jeřábkové **o odvolání obžalovaného XXX**, narozeného XXX, XXX, bytem XXX, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, **o odvolání státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Pardubicích a **odvolání poškozených XXX**, narozené XXX, bytem XXX, a XXX, narozené XXX, bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 17. června 2025, č. j. 3 T 33/2024-1268,

takto:

I.)

Z podnětu odvolání obžalovaného a státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e) odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o vině pod bodem 1, ve výroku o trestu, ve výroku o náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně a ve výroku o odškodnění nemajetkové újmy XXX.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že

obžalovaný XXX

se uznává vinným, že

1a) v blíže nezjištěné době od XXX 2021 do XXX 2021 v průběhu vztahu s poškozenou XXX, narozenou XXX, se kterou obýval střídavě společnou domácnost na drese XXX v XXX (byt poškozené) a XXX (dům obviněného), poškozenou opakovaně fyzicky napadal, a to tak, že poškozenou XXX, rovněž ji opakovaně napadal slovně, kdy jí vulgárně nadával slovy: "XXX",

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

opakovaně poškozené vyhrožoval XXX, kdy k zesílení výhrůžek opakovaně použil XXX, kterým poškozenou i přímo ohrožoval tak, že XXX, dále poškozenou ohrožoval XXX,

kdy v rámci jednoho z konfliktů dne XXX 2021 do poškozené XXX, a způsobil jí tak poranění v oblasti XXX,

dne XXX 2021 v domě v XXX XXX, že poškozená XXX, pokračoval v napadání XXX, čímž došlo ke XXX, kdy si uvedené zranění vyžádalo operativní zákrok a následnou léčbu s podstatným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4 týdnů,

dne XXX 2021 v bytě poškozené po předchozí slovní rozepři poškozenou fyzicky napadl XXX,

v průběhu vztahu si na poškozené XXX v blíže nestanovené četnosti opakovaně slovně a následně fyzicky vynucoval XXX, kdy nejméně v měsíci XXX 2021, kdy se poškozená léčila se zraněním XXX, které jí způsobil při jednom z fyzických útoků, a poškozená měla XXX, že věděl, jaké bolesti a problémy jí toto činí, XXXjí XXX, dále v blíže nezjištěné době poškozenou XXX, kde ji přes její zjevný nesouhlas začal XXX, a nutil ji k XXX, když toto poškozená odmítla, řval na poškozenou, že pokud mu nevyhoví, XXX, dále v blíže nezjištěných případech si opakovaně většinou o XXX vynucoval na poškozené XXX, poškozené vyhrožoval násilím, pokud se jeho přání nepodvolí, často v době, kdy poškozená XXX,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně podával XXX, někdy i pod pohrůžkou násilí či po fyzickém napadení poškozenou donutil, aby jím připravený XXX užila, a to XXX, což poškozená ze strachu činila, a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka XXX je dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazena jako zakázaná omamná látka v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových v příloze č. 1 omamných látek zařazených do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách,

kdy poškozená pro svůj XXX, přičemž v důsledku uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá doposud,

tedy

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,
- neoprávněně jinak jinému opatřil omamnou látku,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní,

1b) v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití dne XXX 2021 poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně sděloval, že pokud bude vypovídat na policii pravdu k události ze dne XXX 2021 vedené Policií České republiky XXX pod sp. zn. XXX, kdy došlo z jeho strany k fyzickému napadení poškozené, které si vyžádalo její následné lékařské ošetření v nemocnici v XXX, tak ji XXX, a svým shora uvedeným jednáním vůči poškozené v ní vyvolal důvodnou obavu o její život a zdraví,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

- jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul, a čin spáchal na svědkovi,

čímž spáchal

ad 1a)

- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,
- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024,
- přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

ad 1b)

- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a dále za přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 2) napadeného rozsudku, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3), přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3), přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku pod body 4-5), přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pod bodem 5), zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku pod body 4, 6), ohledně nichž zůstal rozsudek nezměněn,

a dále za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d), trestního zákoníku, zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c), písm. f) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterými byl uznán na vinu rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024,

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna** se sídlem Orlická 4/2020 Praha 3, IČ: 41197518, škodu ve výši 219 784 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. z částky 175 262 Kč a ve výši 12 % p.a. z částky 64 423 Kč, oboje jdoucí od právní moci tohoto výroku do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost** zaplatit na odškodnění nemajetkové újmy **poškozené XXX**, nar. XXX, trvale bytem XXX, **částku 525 077,40 Kč**, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se **poškozená XXX odkazuje** se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.)

Odvolání poškozených XXX a XXX se podle § 256 tr. řádu **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX odsouzen pod bodem 1) pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku. Dále byl odsouzen pod bodem 2) pro přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem 3) pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr. zákoníku, pod body 4) a 5) pro přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku. pod bodem 5) pro přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a pod body 4) a 6) pro zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku.
2. Za tyto trestné činy a současně za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku, zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. c), f) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pro něž byl obžalovaný již dříve odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024, mu okresní soud uložil podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2022 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a 43 odst. 1, věta druhá tr. zákoníku souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců. Pro výkon trestu obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Zároveň podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu ze zmíněného rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové sp. zn. 4 T 31/2024, jakož i další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující. Podle § 228 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně částku 219 784 Kč spolu s úrokem z prodlení a Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky částku 8 329 Kč. Rovněž uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené XXX škodu ve výši 13 600 Kč spolu s úrokem z prodlení. Dalšími výroky pak rozhodoval o nárocích na odškodnění nemajetkové újmy, a to tak, že podle § 228 tr. řádu uložil už obžalovanému povinnost na odčinění nemajetkové újmy zaplatit poškozené XXX částku 951 838,60 Kč spolu s úrokem z prodlení a XXX částku 150 000 Kč spolu s úrokem z prodlení. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal poškozené XXX a XXX se zbytky nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Uvedených trestných činů se podle výroku rozsudku dopustil obžalovaný tím, že
 - 1) v blíže nezjištěné době od XXX do XXX 2021 v průběhu vztahu s poškozenou XXX, narozenou XXX, se kterou obýval střídavě společnou domácnost na adrese XXX (byt poškozené) a XXX (dům obviněného), poškozenou opakovaně fyzicky napadal, a to tak, že poškozenou XXX, rovněž ji opakovaně napadal slovně, kdy jí vulgárně nadával slovy: "XXX", opakovaně poškozené vyhrožoval XXX, kdy k zesílení výhrůžek opakovaně použil XXX, omezoval poškozenou tím, že

jí bránil v kontaktu s XXX, kdy v rámci jednoho z konfliktů dne XXX 2021 do poškozené XXX, a způsobil jí tak poranění v XXX,

dne XXX 2021 v domě v XXX XXX, kdy si uvedené zranění vyžádalo operativní zákrok a následnou léčbu s podstatným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4 týdnů,

dne XXX 2021 v bytě poškozené po předchozí slovní rozepři poškozenou fyzicky napadl XXX,

v průběhu vztahu si na poškozené XXX v blíže nestanovené četnosti opakovaně slovně a následně fyzicky vynucoval XXX, kdy nejméně v měsíci XXX 2021, kdy se poškozená léčila se zraněním XXX, které jí způsobil při jednom z fyzických útoků, a poškozená měla XXX, dále v blíže nezjištěné době poškozenou XXX, a nutil ji k XXX, když toto poškozená odmítla, řval na poškozenou, že pokud mu nevyhoví, XXX, dále v blíže nezjištěných případech si opakovaně většinou o XXX vynucoval na poškozené XXX, poškozené vyhrožoval násilím, pokud se jeho přání nepodvolí, často v době, kdy poškozená již XXX, provozoval na poškozené XXX,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně podával XXX, někdy i pod pohrůžkou násilí či po fyzickém napadení poškozenou donutil, aby jím připravený XXX užila, a to XXX, což poškozená ze strachu činila, a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka XXX je dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazena jako zakázaná omamná látka v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových v příloze č. 1 omamných látek zařazených do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX. 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití dne XXX 2021 poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně sděloval, že pokud bude vypovídat na policii pravdu k události ze dne XXX. 2021 vedené Policií České republiky XXX pod sp. zn. XXX, kdy došlo z jeho strany k fyzickému napadení poškozené, které si vyžádalo její následné lékařské ošetření v nemocnici v XXX, tak ji XXX,

svým shora uvedeným jednáním vůči poškozené v této vyvolal důvodnou obavu o její život a zdraví, kdy XXX, přičemž v důsledku uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá doposud,

2)

dne XXX 2021 v bytě na adrese XXX v XXX, kam si šel pro své osobní věci v době, kdy nebyla poškozená XXX doma, úmyslně poškodil majetek poškozené, a způsobil tak škodu na LED TV zn. XXX ve výši 6.900 Kč, mobilním telefonu zn. XXX ve výši 1.140 Kč, plovoucí laminátové podlaže ve výši 2.000 Kč, lampičce z XXX ve výši 900 Kč, elektronické cigaretě ve výši 650 Kč a obývací sedačce ve výši 2.010 Kč, čímž způsobil škodu v celkové výši 13.600 Kč poškozené XXX, narozené XXX,

3)

v blíže nezjištěné době od XXX hodin dne XXX 2022 do XXX hodin dne XXX 2022 v centru XXX na ulici a dále pak v XXX v ul. XXX opakovaně nejprve slovně výrazy "XXX" a poté fyzicky napadl svou přítelkyni XXX, narozenou XXX, tak, že ji opakovaně XXX, poškozená následně vyhledala lékařské ošetření, kdy při útoku XXX XXX, přičemž uvedený útok byl způsobilý ke vzniku poranění (například XXX), která lze hodnotit jako poranění lehké omezující v obvyklém způsobu života po delší než přechodnou dobu,

4)

v době od XXX 2022 do XXX 2022 v XXX v bytě na adrese XXX po předchozí slovní rozepři, kterou vyvolala přijatá SMS zpráva od XXX poškozené XXX, narozené XXX, týkající se agresivního a násilného chování obviněného vůči jeho předchozí partnerce XXX, kdy tuto SMS zprávu si přečetl, a následně vyvolal hádku, při které XXX, čímž poškozené způsobil XXX, které

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

si odešla ošetřit do XXX, přičemž poškozenou následoval do XXX, zde ji i přes to, že XXX, vzhledem k tomu, že poškozená XXX, avšak ihned XXX, následně vyhledala lékařské ošetření v místě svého bydliště v XXX, kdy její poranění XXX si vyžádalo chirurgický zákrok, přičemž ze strachu z obviněného poškozená uvedla, že si poranění způsobila svou nešikovností při pádu,

5)

v blíže nezjištěné době v průběhu měsíce XXX 2022 v bytě na adrese XXX slovně napadl poškozenou XXX, narozenou XXX, pak XXX, což vzhledem k jeho předchozímu násilnému a agresivnímu chování vůči ní vyvolalo v poškozené strach o její život a zdraví, XXX,

6)

v blíže nezjištěné době měsíce XXX 2022, kdy poškozená XXX, narozená XXX, ze strachu o svůj život a zdraví přerušila s obviněným veškerý fyzický i telefonický kontakt a skrývala se u svých XXX z obavy z dalšího napadení, ji vyhledal ve XXX, kam oba XXX, přistoupil k poškozené a začal se jí omlouvat, přemlouval poškozenou ke XXX, kde jí vše vysvětlí, poté, co ho poškozená odmítla, začal XXX, poškozenou XXX, poškozenou neustále několikrát denně telefonicky kontaktoval, a to i z cizích blíže nezjištěných telefonních čísel, kdy jí slovně vyhrožoval, aby si pořádně rozmyslela, co na policii bude vypovídat, aby nedopadla stejně jako jeho předchozí partnerka XXX, že pokud půjde kvůli poškozené sedět, XXX, udělá XXX, když již v předchozí době na poškozenou naléhal, aby při výslechu na Policii České republiky XXX, kde řešili jeho napadení poškozené v XXX, uvedla, že si nic nepamatuje a obviněný je její osoba blízká, tudíž nebude proti němu vypovídat.

4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný, státní zástupkyně a obě poškozené.
5. Obžalovaný své odvolání zaměřil do výroku o vině ve vztahu ke skutku, který se týkal poškozené XXX, uvedenému v napadeném rozsudku pod bodem 1) a v obžalobě uvedeném původně pod bod 1) a 3), které okresní soud v rozsudku spojil do bodu jediného. Ohledně všech dalších bodů obžaloby totiž obžalovaný prohlásil vinu a okresní soud jeho prohlášení viny přijal. Odvolání obžalovaný zaměřil i do výroku o trestu a do výroků týkajících se nároků poškozených na odškodnění.
6. Zásadní pochybení vidí obžalovaný v posouzení svého jednání jako zločinu znásilnění. Už od počátku, kdy pro tento skutek bylo rozšířeno jeho trestní stíhání, s tím vyjádřil nesouhlas. Tato právní kvalifikace byla připojena až později, a to v návaznosti na jednání zmocněnkyně poškozené, která žádala o toto rozšíření. Obžalovaný zdůraznil, že v prvním vyjádření na policii poškozená jednoznačně uvedla, že se znásilněná necítí, o údajném znásilnění začala hovořit až při výslechu dne XXX 2022. Při předchozím podání vysvětlení z XXX 2021 o ničem podobném nemluvila, naopak znásilnění ze strany obžalovaného popřela.
7. Obžalovaný doznal, že z jeho strany docházelo na poškozené k násilí, ale nikdy se nejednalo o násilí týkající se jejich sexuálního soužití. Nikdy poškozenou k pohlavnímu styku ani jiným sexuálním praktikám nenutil, naopak poškozená v tomto směru byla XXX, XXX. Tyto okolnosti byly prokázány svědeckými výpověďmi. Okresní soud však verzi obžalovaného nevzal v potaz, naopak uvedl, že neshledal důvody nevěřit výpovědi poškozené. Okresní soud spíše dovozuje, že pokud obžalovaný spáchal jeden skutek, musel kauzálně spáchat i ten druhý. Vyvozuje to na základě domněnky, že pokud obžalovaný vůči poškozené užíval násilí, není důvod nedomnívat se, že ho neužíval i pro vynucení sexu. Takováto domněnka je však nedostatečná a nesprávná. Běžně může být přítomno jen násilí a absentovat násilí sexuální, či naopak. Jde o dva různé typy jednání, které je vždy nutné posuzovat samostatně. Mezi poškozenou a obžalovaným probíhal jinak běžný a vřelý romantický vztah, o čemž poškozená opakovaně hovořila. Sama měla důvod ve vztahu pokračovat, XXX. Okresní soud pak dochází k absurdnímu závěru, že poškozená je věrohodná stran tvrzení, že došlo ke znásilnění, ale už není věrohodná v tom, jak byla ve stavu spokojena a jak probíhal Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

jejich intimní život. Vina obžalovaného je tak založena na vnitřně rozporné domněnce, která nekoresponduje se skutkovým stavem.

8. Obžalovaný opakovaně navrhoval přecíst úřední záznam o podaném vysvětlení poškozené z XXX 2021, kde výslovně uvedla, že se znásilněná necítí, že k ničemu takovému v průběhu vztahu nedocházelo. Uvedla sice, že XXX, nicméně jako znásilnění to necítí. Názor poškozená změnila až v průběhu trestního řízení a okresní soud pochybil, pokud soustavně odmítal přecíst zmíněný úřední záznam. S tvrzením ohledně nedobrovolného pohlavního styku tak přišla poškozená až později.
9. Obžalovaný připomněl zásady vztahující se k situaci, kdy proti sobě stojí tvrzení jedné osoby proti tvrzení osoby druhé, z jiných důkazů pak nevyplyvá, že by mělo docházet k jakémukoliv nekonsensuálnímu pohlavnímu styku, naopak svědci uváděli, že XXX. Jediným důkazem, který má pak sloužit k usvědčení obžalovaného, je krom výpovědi poškozené provedený znalecký posudek. To však pokládá obžalovaný za nedostatečné. Znalecky byla zkoumána hodnověrnost výpovědi poškozené, nijak znalecky nebyla hodnocena hodnověrnost výpovědi obžalovaného, ten ale vypovídal po celé řízení neměnným způsobem, což se nedá říct o poškozené. Pokud existuje neměnná výpověď obžalovaného a měnná výpověď poškozené a je proveden jeden znalecký posudek, který má podpořit její výpověď, nejde o usvědčující důkaz, ale o porušení práva na obhajobu a nezákonně provedené dokazování. Znalecký posudek ostatně není žádným přímým důkazem. Poškozená má zájem na výsledku řízení, není osobou nestrannou, mezi ní a obžalovaným jde o bývalé partnery a není důvod bezvýhradně akceptovat závěry znalkyně, pokud uvedla, že u poškozené neshledala žádné motivy msty.
10. Obžalovaný vyjádřil nesouhlas s právní kvalifikací události proběhlé v XXX dne XXX 2021. On sám opakovaně namítl, že k danému incidentu nemohlo dojít tak, jak ho popisovala obžaloba. Obžalovaný tehdy jednal v afektu, poškozenou od sebe XXX omylem, když se vpletla mezi obžalovaného a svědka XXX, kteří se prali, a okresní soud zde chybně dovodil, že ze strany obžalovaného šlo o úmyslné jednání. Záměrem obžalovaného nebylo způsobit následné zranění poškozené, ke kterému došlo vlivem XXX, a neměl tak být uznán vinným za úmyslné jednání. Podle obžalovaného i závěry znalce XXX nezhodnotil okresní soud v celém rozsahu. Na rozdíl od popisu události podaného poškozenou totiž nebyly v dostupné zdravotnické dokumentaci zjištěny žádné úrazové změny, které by svědčily pro XXX. Nebyly přítomny ani známky toho, že by došlo k úrazovým změnám XXX. Výpověď poškozené se tak jeví vůči závěrům znalce rozporná. Poškozená přitom vyhledala lékařskou pomoc ještě též večer, takže bezprostředně po události byl její zdravotní stav vyšetřen. Podobně znalec XXX potvrdil, že v oblasti XXX u poškozené nebyly objektivizovány úrazové změny, ani na těle nebyly popsány žádné úrazové změny XXX, což jsou nejčastější zranění, která vznikají při XXX. Obžalovaný ani nespornuje, že poškozená XXX, nepopírá ani XXX, čemuž nasvědčují závěry znaleckého zkoumání. Znalec však potvrzuje, že krom XXX poškozené nedošlo k žádnému jinému jednání obžalovaného. To, že k XXX došlo nechtěně, podporuje výpověď svědkyně XXX, které se poškozená později svěřovala se vznikem zranění.
11. V tomto bodě shledává obžalovaný i pochybení v právním posouzení, kdy okresní soud vedle zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, použil i právní kvalifikaci přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, ačkoliv zde mělo dojít k faktické konzumpci. Okresní soud uvedl, že k posouzení faktické konzumpce důvody neshledal, nicméně v posouvaném případě se jednání obžalovaného nijak neodlišovalo od jeho chování v případech dalších. Pokud okresní soud uvedl, že intenzita jeho jednání byla natolik vysoká, že se vymykala běžnému vyhrožování v rámci týrání osoby žijící ve společném obydlí, neuvedl žádná konkrétní hlediska na podporu tohoto názoru.
12. Uložený trest pak pokládá obžalovaný za nepřiměřeně přísný. V převážné míře se ke spáchání trestné činnosti doznal, nicméně odmítá být potrestán za něco, co nezpůsobil.

13. Obžalovaný dál odmítl závěry vyvozené ze znaleckého posudku XXX ve vztahu ke ztížení společenského uplatnění u poškozené XXX. Znalkyně totiž užila metodiku výpočtu pomocí procentního vyjádření z absolutního vyřazení ze všech sfér společenského zapojení. Vycházela jen z posudku dalších znalců a lékařských zpráv a provedla vyšetření s poškozenou, nijak se ale nezaobírala posuzováním, zda a do jaké míry jsou tvrzení poškozené vůbec možná, a zda odpovídají skutečně objektivnímu stavu. Znalkyně ani nevysvětlila, jak vyšetření probíhalo a jaké metody užila. Zřejmě šlo jen o rozhovor s poškozenou a její tvrzení vzala znalkyně za prokázaná. Z vyvozených závěrů není jasné patrné, zda při zjišťování psychického stavu poškozené vycházela znalkyně jen ze svého vyšetření nebo brala v úvahu i jiné znalecké posudky a lékařské zprávy. To nijak nerozvedla a nevysvětlila. Nijak ani nepopsala, proč užila právě tu, kterou položku a s jakým koeficientem, v některých případech uváděla kapacitu obtíží 14,5 jinde 37, dále 20 či 10. Srozumitelným způsobem intenzitu obtíží ve znaleckém posudku nevysvětlila. Obžalovanému není ani zřejmé, proč vybrala jen některé položky a jiné ne, a to zejména s ohledem na sporné skutečnosti, jako byl konsensuální styk v době ukončení vztahu se sexuálními pomůckami, konsensuální styk po domnělém znásilnění při XXX apod.
14. Výhrady vznesl k obžalovaný úvahám vztahujícím se k příčinám a rozvoji posttraumatické stresové poruchy i k některým tvrzením poškozené, například pokud uváděla, že se XXX uvedl, že pracovní výkon poškozené se nezměnil a zůstával totožný. Z dokazování nevyplynulo, že by měla poškozená problémy s prací, případně se zhoršila její pracovní aktivita. Poškozená tak popisovala jen svoje subjektivní pocity týkající se XXX. Ani otázka XXX nebyla blíže řešena. Znalkyně v tom směru neprovedla žádné zkoumání, nepoukázala na konkrétní případ, z něhož by objektivně zjistila zhoršení pozornosti poškozené. Příčinou vlastního vnímání poškozené mohou být i různé další okolnosti. Jaký modifikační koeficient užila v jednotlivých bodech, a proč nepoužila jiný rovněž znalkyně srozumitelně nevysvětlila. Obžalovaný namítl, že poškozená po incidentu normálně pracovala, to potvrdil její nadřízený, nedošlo u ní k vytržení z pracovní činnosti.
15. Otázkou, zda následky zůstanou trvalé, se znalkyně nijak nezabývala, ze samotných podkladů, které použila, přitom plyne, že stav poškozené je léčitelný. Není tak zřejmé, zda jde jen o dočasné či trvalé následky, případně po jakou dobu se budou projevovat. Okresní soud se blíže obsahem znaleckého posudku nezabýval, zmiňované okolnosti nebral v úvahu, podle obžalovaného nebyl posudek náležitě odůvodněný a nevychází z důkazů, které byly provedeny. Okresní soud tak přiznal nárok poškozené na základě nezákonně provedeného důkazu, který je nekompletní a vnitřně rozporný. Závěry znalkyně mechanicky převzal, kriticky je nezkoumal, a přijal je i přesto, že jsou v rozporu s jinými provedenými důkazy.
16. Obžalovaný pak zdůraznil řadu významných polehčujících okolností svědčících v jeho prospěch, které podle něj okresní soud nezohlednil. Měly se přitom promítnout do rozhodování o trestu. Obžalovaný spáchal trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých. V minulosti nebyl trestán, a k popisovanému jednání vůči poškozeným docházelo vlivem jednání, které sám nemohl ovlivnit. Poškozené ho často provokovaly, přestože věděly, že má problémy se XXX. Dané jednání páchal pod vlivem návykové látky a vždy šlo o kumulaci vlivu těchto látek a provokace ze strany poškozených, které v něm vyvolávaly pocity žárlivosti, či ho nějak shazovaly, nebo si z něj dělaly legraci. Obžalovaný tím nechce bagatelizovat své jednání, toho upřímně lituje a pracuje na své nápravě, jen upozorňuje, že jeho jednání bylo vždy ovlivněno okolnostmi, které byly na něm nezávislé. Obžalovaný spáchal trestný čin v silném rozrušení, pod nímž se vlivem těchto okolností nacházel. Útok z jeho strany následoval až po jednání poškozených, když ho přemohla emotivní stránka a situaci bohužel řešil zjištěným způsobem. Nikdy se takto nechoval bez přítomnosti předchozího jednání, které ho dostalo do stavu silného rozrušení, o čemž poškozené věděly a mohly na něm vidět známky silného diskomfortu a rozrušení. Situaci nezvládnání vlastních silných negativních emocí řešil obžalovaný i s odborníky, o čemž věděly i poškozené. Byl XXX. Poškozené ho přitom provokovaly. Obě poškozené byl velmi inteligentní a vnímavé a bylo zřejmé, že si jsou vědomy tohoto neudu obžalovaného, který s ním též řešily. O tom svědčí i znalecké zkoumání

PhDr. Jana Leška, CSc, který uvedl, že XXX. Tohoto problému si je nicméně nyní vědom a intenzivně pracuje na zlepšení kontroly svých prudkých emocí. Obžalovaný se jednání často dopouštěl pod vlivem návykových látek, často ve značné intenzitě, a jejich požití velkou měrou snižovalo jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. V té době byl na nich závislý a konzumoval je ve velké míře. Šlo tedy o jednání pod vlivem jeho závislosti na návykových látkách.

17. Obžalovaný od počátku trestního řízení postupoval tak, aby se pokusil v co nejvyšší míře odškodnit následky svého škodlivého jednání. Poškozeným zaslal omluvný dopis, svého jednání velmi litoval. Poškozené XXX zaslal 50 000 Kč jako snahu dobrovolně nahradit způsobenou škodu. Tuto částku zaslal zcela z vlastní iniciativy. Poškozená XXX původně uvedla, že od obžalovaného nic nechce, a proto jí tedy nic nezasílal. Nárok uplatnila až u hlavního líčení, což bylo v rozporu s jejím předchozím vyjádřením. Pokud by se původně vyjádřila jinak, zaslal by ji obžalovaný rovněž částku 50 000 Kč jako svědkyni XXX. Tuto aktivitu okresní soud náležitě nezohlednil.
18. Ke škodlivému jednání se obžalovaný doznal a nemohl se doznat jen ke skutkům pod body 1) a 3) obžaloby, protože tato jednání nespáchal a policejní orgán podle něj jednal v těchto bodech zcela nezákonným způsobem. Nebyl však důvod nezohlednit jeho doznání ve všech dalších situacích. Navíc šlo o trestnou činnost, která se odehrávala v rámci partnerského soužití, tedy za zavřenými dveřmi, což běžně vyvolává problémy s jejím prokazováním. Doznáním obžalovaného tak došlo ke zjednodušení celého trestního řízení. S ním souvisí i pomoc obžalovaného při objasňování vlastní trestné činnosti. Od počátku svého jednání obžalovaný upřímně litoval a snažil se následky svého jednání odčinit. V minulosti nebyl nikdy soudně trestán, žil předtím spořádaný život, věnoval se řádnému studiu, poté pracoval jako XXX, připravoval se na XXX, rovněž XXX a vedl XXX. I nyní se snaží jednání v co největší míře odčinit. Důsledně na sobě pracuje, ve výkonu trestu se aktivně zaměřuje na vlastní resocializaci.
19. V dosavadním řízení podle obžalovaného došlo k závažným procesním pochybením, na která opakovaně upozorňoval. Ta pak negativně zasahují do výroku o vině i do výroku o trestu. Stran stíhání obžalovaného pro skutek posuzovaný jako znásilnění bylo obžalovanému před výsledkem pouze sděleno, že došlo k rozšíření skutku, a to na popud tehdejší zmocněnkyně poškozené. Nebylo však pro tento bod proti němu zahájeno trestní stíhání, policejní orgán pouze vydal vyrozumění o doplnění právní kvalifikace a rozšíření popisu skutku, kterým dosavadní právní kvalifikaci skutku doplnil o zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, a to po zjištění dalších nových skutečností. Toto vyrozumění však nenaplnňovalo standardy usnesení o zahájení trestního stíhání. Obžalovaný tak byl vyslýchán i pro nový skutek, o němž trestní stíhání nebylo zahájeno a nemohlo probíhat. Takovýto postup, byl podle něj zcela v rozporu s podstatou vedení trestního stíhání jako takového. I proto se rozhodl nevypovídat, dokud mu nebylo sděleno, pro jaký skutek je trestní stíhání rozšířeno a jaké podklady pro toto trestní stíhání policejní orgán shromáždil a na podkladě kterých rozhodl. Obžalovaný tak logicky nemohl spolupracovat s policejním orgánem, když ani netušil skutečnosti, na které má ze zákona nárok.
20. Další procesní pochybení shledává obžalovaný v odmítnutí navrhovaného přečtení úředního záznamu o podaném vysvětlení poškozené XXX z XXX. 2021. Obžalovaný tím chtěl demonstrovat zásadní změnu verze poškozené, která do té doby nemluvila o žádném sexuálním násilí. Tento úřední záznam okresní soud opakovaně odmítl přečíst i přes zjevné rozpory, na které obžalovaný upozornil. V tomto směru poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 974/2016 a nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2042/08, které soudu vytkly, že se nezabýval závažnými skutečnostmi vyplývajících z úředních záznamů o podaném vysvětlení. Je tedy namístě i takovýto úřední záznam o podaném vysvětlení použít, pokud obsahuje skutečnosti, které mají vypovídací hodnotu o věrohodnosti tvrzení. V případě poškozené, která měnila zásadně výpověď, pak měl soud vycházet z verze pro obžalovaného nejpriznivější. Odlišný postup porušuje zásadu presumpce neviny, krátí právo obžalovaného na řádnou obhajobu, směřuje proti zásadě vyšetřovací a v konečném důsledku porušuje princip in dubio pro reo.

21. Pochybení shledává i v odmítnutí návrhu na výslech dalších svědků přítomných jednání mezi obžalovaným a poškozenou XXX. Svědkyně XXX měla být vyslechnuta, když byla přítomna hovoru mezi XXX poškozené a XXX obžalovaného, kdy XXX poškozené XXX XXX obžalovaného a vyhrožoval jí. I tato okolnost měla být zohledněna minimálně ve vztahu k nátlaku okolí a vnějším okolnostem nezávislým na obžalovaném. Dále byl navržen výslech svědka XXX, XXX v XXX, kde mělo podle slov poškozené údajně dojít ke znásilnění. Ten se mohl vyjádřit k předmětné noci, vyjasnit některé sporné skutečnosti týkající se průběhu schůzky mezi obžalovaným a poškozenou, a jeho výpověď mohla mít význam pro posouzení věrohodnosti poškozené XXX ohledně údajného znásilnění. K incidentu v XXX ze dne XXX 2021 měly být vyslechnuty svědkyně XXX, XXX, které mohly dosvědčit, co předcházelo jednání obou zúčastněných, jak se k sobě chovali a co se tam dělo. Zamítnutím těchto návrhů okresní soud postupoval v rozporu s principem presumpce neviny, neumožnil obžalovanému vedení řádné obhajoby a neobjasnil skutkový stav tak, aby bylo možné o vině bez dalších pochybností rozhodnout.
22. K incidentu v XXX připomněl obžalovaný výpověď policisty XXX, který byl na místo přivolán. Policisté tehdy na místě věc hodnotili jako přestupek proti občanskému soužití a svědek XXX uvedl, že pokud by tehdy měli pocit, že mohlo dojít ke spáchání trestného činu, postupovali by jinak. Tehdy nedovodili, že by šlo o případ domácího násilí a nebyl důvod pro vykázaní žádných osob. Záchranou službu volali, protože poškozená tvrdila, že mělo dojít k XXX, které popsala, a chtěli tak mít jistotu, že bude řádně lékařsky vyšetřena. Poškozená měla přijít ke zranění XXX, ale nevybavuje si, že by jí XXX. Svědek si přitom nevybavil, že by na poškozené pozoroval nějaká viditelná zranění, pouze si XXX, o které uváděla, že ji bolí. V kontextu se závěry znalce XXX a výpovědí svědka XXX, který XXX v situaci, kdy se je snažila XXX odtrhnout, označil za nehodu a uvedl, že neviděl, že by obžalovaný poté, co XXX, dále napadal nebo vyhrožoval, tak lze dovodit, že průběh popsany poškozenou neodpovídá zjištěnému stavu. Její výpověď zůstává osamocena oproti dalším důkazům, tedy znaleckému zkoumání i výpovědím svědků XXX a XXX.
23. Poškozená XXX u výslechu uváděla, že se obávala o svůj život, když ji měl obžalovaný mimo jiné hrozit u XXX, který byl ve XXX. Obžalovaný však byla s poškozenou jen v bytě XXX, ta bydlí jen ve XXX, a i z toho je patrné, že poškozená má tendenci určité okolnosti zveličovat. Její výpověď tak nemůže být považována za důvěryhodnou.
24. Obžalovaný se vyjádřil i k odvolání státní zástupkyně a odmítl argumenty, na podkladě nichž se domáhala zpřísnění trestu. Nesouhlasí s tím, že by se trestné činnosti měl dopouštět i v době, když byl trestně stíhán. Sice se dopustil trestné činnosti vůči třem partnerkám, šlo ale o izolované případy, ke kterým sice došlo v uvedeném časovém rozmezí, ale rozhodně ne po celou dobu tohoto časového rozpětí. Vztah s poškozenou XXX trval necelé XXX. Mezi popisovanými jednáními obžalovaného byl mezi partnery naplňující romantický vztah a není tedy pravdou, že by se jednalo o permanentní páčání trestné činnosti. Pokud státní zástupkyně uváděla, že poškozené XXX a XXX i v době projednávání věci stále pociťovaly následky jednání obžalovaného, pak není jisté, zda se nejednalo pouze o subjektivní pocity, ale o objektivně měřitelné následky trestné činnosti.
25. Obžalovaný rozhodně odmítá, že by se dopustil zvláště závažného zločinu znásilnění, je přesvědčen, že poškozená vždy s pohlavním stykem souhlasila, šlo o dobrovolný styk, naopak druhý den popisovala jednání jako XXX, děkovala za „XXX“ s tím, že XXX, a vyjadřovala se podobně. Takto se podle obžalovaného nechová osoba, která byla znásilněna. Pokud se po tomto zážitku rozhodla navázat s obžalovaným intimní vztah a vyžadovat intenzivní sexuální kontakt je zřejmé, že nemohlo dojít ke znásilnění.
26. K odvolání poškozených namítl obžalovaný, že s jejich argumentací nesouhlasí. Řadu výhrad vznesl vůči znaleckému posudku o údajném ztížení společenského uplatnění poškozené XXX a s obsahem odvolání poškozených vyslovil nesouhlas.
27. Obžalovaný tak shledává řadu důvodů, pro něž je třeba napadený rozsudek zrušit, a to pro podstatné vady řízení a porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

obhajoby, pro vady rozsudku, nejasnost a neúplnost jeho skutkových zjištění, a protože se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, pro neúplné dokazování a pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, i porušení ustanovení trestního zákona, uložení nepřiměřeně přísného trestu a chybné rozhodnutí o uplatnění nároku poškozených na odškodnění nemajetkové újmy. Navrhl proto, aby byl napadený rozsudek zrušen podle § 258 odst. 1 písm. a) b), c), d), e), f) tr. řádu a věc poté vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení.

28. Státní zástupkyně podala odvolání v neprospěch obžalovaného do výroku uloženém trestu. Připustila, že lze obžalovanému přiznat jako polehčující okolnost vedení řádného života i částečné prohlášení viny, rovněž zaslání finanční částky a částečné odškodnění, i příznivé hodnocení jeho chování ve výkonu trestu odnětí svobody, kde se snaží pracovat na svém problému s XXX. Přitěžujícími okolnostmi jsou naopak vysoký počet trestných činů a závažnost následků pro oběti obžalovaného. Podle ní okresní soud dostatečně nezohlednil dlouhou dobu, po jakou trestná činnost trvala, to, že se dopouštěl násilného jednání vůči celkem třem partnerkám, a to i v době, kdy už byl trestně stíhán, když posledního přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustil 5. 2. 2024. Připomněla, že poškozené XXX a XXX i v průběhu řízení neustále pocitovaly následky jednání obžalovaného a odkázala na závažnost spáchané trestné činnosti. Navrhla proto, aby odvolací soud výrok o trestu zrušil a obžalovanému nově uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let se zařazením do věznice s ostrahou.
29. Intervenující státní zástupce, jímž byl u veřejného zasedání shodou okolností státní zástupce, který původně u Okresního státního zastupitelství v Pardubicích vykonával dozor nad uvedenou trestní věcí, u veřejného zasedání přisnil návrh na uložení nového trestu obžalovanému.
30. Odmítl námitky obžalovaného týkající se údajných procesních pochybení a zdůraznil, že obžalovaný byl stíhán pro trvalý trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí a ve stejném období na téže poškozené se měl dopustit znásilnění, přičemž šlo o jednání, které spadalo do delší doby trvajícího jednání vůči poškozené, o němž již bylo trestní řízení vedeno. Správně tak byl obžalovaný jen upozorněn na další právní kvalifikaci svého jednání. Státní zástupce pak zdůraznil vysokou závažnost a nebezpečnost jednání, jehož se obžalovaný vůči poškozeným dopustil. Dvě z poškozených XXX. Svým jednáním poškozené XXX způsobil posttraumatickou stresovou poruchu, následek v podobě těžké újmy na zdraví, a pokud by bylo prokázáno, že tento následek bezprostředně souvisel se zločinem znásilnění, v úvahu by přicházela ještě přísnější právní kvalifikace. Dále připomněl intenzivní dopad trestné činnosti do osobního života všech tří poškozených, a namítl, že obžalovaný se doznal až pod tlakem shromážděných důkazů. S ohledem na vysoký počet trestných činů, za něž byl ukládán souhrnný trest, a závažnost posuzovaného jednání, které se svou povahou vymyká běžným věcem projednávaným u okresního soudu, pokládal za naplněné důvody k navýšení horní hranice trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do konce roku 2024, takže trest měl být ukládán ve výměře s horní hranicí až třináct let a čtyři měsíce.
31. Podle státního zástupce v dané věci vyvstaly důvody k tomu, aby byl trest uložen nad horní hranici trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, tedy nad hranici deseti let, s tím, že si dovede představit uložení trestu až při horním limitu trestní sazby zvýšené o jednu třetinu. Rovněž navrhl, aby byl obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou s ohledem na délku nově ukládaného trestu převyšujícího osm let. Navrhl poté vyhovět i odvoláním poškozených.
32. Poškozená XXX podala odvolání proti výroku, jímž byla odkázána se zbytkem nároku na odškodnění nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle ní okresní soud pochybil, pokud akceptoval závěry znalkyně v posudku k odškodnění ztížení společenského uplatnění, ale přiznal jen základní částku a neprovedl její navýšení o 20 %, jak navrhovala znalkyně. Ta svůj postup odůvodnila mladistvým věkem poškozené, která bude po delší dobu zatížena

následky z jednání obžalovaného. Pokud okresní soud nepovažoval navýšení částky za důvodné, nešlo z jeho strany o úvahu podloženou, ale nesprávnou, a přiznal pak náhradu nepřiměřeně nízkou. Navyšovací koeficient je i podle metodiky Nejvyššího soudu neoddělitelně spjat s věkem poškozené a nejde tak o navyšování volnou úvahou znalce. Okresní soud tak bez řádného důvodu odmítl akceptovat odborný závěr a náležitě nezjistil skutkový stav.

33. Duševní útrapy nebyly odškodňovány v rámci bolestného, protože překročily obvyklou zátěž a staly se trvalými a bylo namístě odškodnit je v rámci náhrady za ztížení společenského uplatnění. Úvaha soudu nemůže být nepodložená a libovolná, ale musí být odůvodněna tak, aby bylo zřejmé, z jakých východisek soud vyšel a jaká kritéria použil. Znalkyně i u hlavního líčení setrvala na původně vyvozených závěrech. Soud sice nebyl povinen použít právě tuto metodiku výkladu, nicméně rozhodl-li se postupovat podle posudku, měl by jím doporučená pravidla respektovat, anebo náležitě odůvodnit, proč se od něj odchyluje. Tomu odůvodnění neodpovídá a přiznaná částka se tak jeví jako nízká. S ohledem na principy odškodňování obsažené v občanském zákoníku mohl okresní soud částku požadovanou poškozenou navýšit.
34. Navrhla proto, aby odvolací soud zrušil výrok, jímž byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, a nad rámec původně přiznané částky uložil obžalovanému ještě povinnost zaplatit poškozené XXX částku 150 550 Kč, když v dalších výrocích o odškodnění měl zůstat rozsudek nezměněn.
35. Poškozená XXX vyjádřila nesouhlas s tím, že nebyl přiznán finanční nárok na odškodnění bolestného. Má za to, že už z vypracovaných lékařských zpráv bylo možné poměrně snadno výši odškodnění stanovit, a navrhla, aby jí odvolací soud v novém rozhodnutí přiznal nárok proti obžalovanému na úhradu částky 119 167,97 Kč spolu s úrokem z prodlení. Již v dříve přiznané částce by měl zůstat rozsudek nezměněn.
36. V den konání veřejného zasedání předložila poškozená XXX prostřednictvím zmocněnce znalecký posudek vypracovaný XXX, znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který byl vypracován k datu 29. 9. 2025 a v němž ve vztahu k bodovému hodnocení bolestného stanovil znalec za incident z XXX 2022 celkem 110 bodů a za incident z XXX. 2022 131 bodů. Na podkladě tohoto posudku navrhla poškozená, aby jí byla přiznána jako bolestné částka 155 569 Kč s úrokem z prodlení od 11. 9. 2024 do zaplacení.
37. Poškozené se pak prostřednictvím zmocněnce vyjádřily k podaným odvoláním, navrhly jako nedůvodné zamítnout odvolání obžalovaného, naopak se připojily k odvolání státního zástupce s tím, že by měl být obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 11 let s výkonem ve věznici se zvýšenou ostrahou.
38. Z podnětu podaných odvolání musel odvolací soud ve smyslu § 254 tr. řádu přezkoumat v napadeném rozsudku výrok o vině pod bodem 1), dále byl povinen přezkoumat celý výrok o trestu a rovněž výroky o náhradě škody, respektive náhradě nemajetkové újmy, pokud byly napadeny odvoláním poškozených, či pokud navazovaly na výhrady obsažené v odvolání obžalovaného, jež rovněž směřovalo proti výrokům o odškodnění nemajetkové újmy u obou poškozených. Odvolací soud pak dospěl k následujícím závěrům.
39. Výrok o vině byl napaden jen v důsledku odvolání obžalovaného a ten nebyl oprávněn odvolání zaměřit do výroků, ohledně nichž prohlásil vinu a soud toto prohlášení viny přijal. Přezkum výroku o vině se tak omezil na jednání, které bylo v obžalobě uvedeno pod body 1) a 3), ohledně nichž obžalovaný vinu neprohlásil, a které bylo posléze v rozsudku začleněno do jediného bodu 1).
40. Stěžejní námitka obžalovaného směřovala proti uznání na vinu zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024. Obžalovaný namítal, že na samém počátku trestního řízení, kdy se poškozená obsáhle vyjadřovala, mluvila o násilí, kterého se na ni obžalovaný dopouštěl, jednoznačně uvedla, že se znásilněna necítila. Teprve v pozdějších

výpovědích toto vyjádření změnila, takže až posléze byla použita vůči jednání směřovaného proti poškozené XXX i tato právní kvalifikace.

41. Okresní soud sice neprovedl jako důkaz úřední záznam o podaném vysvětlení ze strany poškozené XXX, ta však nikdy nepopírala, že se tímto způsobem na počátku řízení vyjádřila a během řízení vedeného před soudem opakovaně vysvětlovala, proč se tímto způsobem tehdy vyjádřila, a proč uvedla, že se znásilněná necítila. Zmíněným rozdílným vyjádřením poškozené se tedy okresní soud náležitě zaobíral. V tomto směru byly cíleny i otázky na znalkyni a s uvedeným momentem se v napadeném rozsudku okresní soud logicky a přesvědčivě vypořádal. V této souvislosti lze připomenout i pasáž z výpovědi znalkyně, že samotná poškozená XXX, přitom tato okolnost tak intenzivně vnímaná poškozenou je z pohledu trestněprávního posouzení jednání obžalovaného vcelku okrajová. Obžalovaný namítal, že se poškozená projevila jako XXX, dále pak poukazoval na to, že v samém závěru jejich soužití, které bylo provázáno incidenty a při kterém docházelo k opakovanému zranění poškozené, si nakonec poškozená ještě XXX, které společně objednali. I k těmto momentům se vyjadřovala jak poškozená, tak znalkyně, a okresní soud mohl logicky vyložit, že ani tyto zmiňované okolnosti nemusí vylučovat závěr, že v některých situacích si obžalovaný násilím vynucoval na poškozené pohlavní styk za použití násilí.
42. Jako nepřesvědčivá vyznívá argumentace obžalovaného, že se sice v některých situacích, ať vlivem emocí nebo pod vlivem drog, choval vůči poškozeným násilně, nicméně v oblasti intimního života vůči poškozené XXX nikdy násilí nepoužil. Pokud obžalovaný ve vyhrocených situacích XXX, odmítal akceptovat nesouhlas poškozené, která se nechtěla podvolovat všem jeho přáním, pokud v některých případech byl i pod vlivem drogy, jeví se jako věrohodné tvrzení poškozené, že podobně jako v jiných situacích, ohledně jiných problémů či rozporů, nebyl obžalovaný ochoten akceptovat odlišné stanovisko poškozené a její odmítnutí a své požadavky si vynucoval za použití násilí. Taková úvaha se jeví jako zcela srozumitelná, logická a znalkyně v tomto směru podrobně vyložila, proč v některých situacích mohlo dojít mezi obžalovaným a poškozenou ke konsensuálnímu pohlavnímu styku, zatímco v jiných situacích, kdy chtěla poškozená požadavky obžalovaného odmítnout, reagoval obžalovaný násilím a takto si vynucoval své požadavky v oblasti intimního života.
43. Jako důvodnou neshledal odvolací soud ani námitku obžalovaného vztahující se k postupu stran stíhání obžalovaného pro zmíněný zločin znásilnění. V tomto směru postupovaly orgány činné v trestním řízení v souladu s ustanovením § 160 odst. 6 tr. řádu. Pokud již byl obžalovaný stíhán pro jednání, jehož podstata spočívala v tom, že po určité delší časové období se dopouštěl násilného jednání na poškozené XXX, pak při zjištění, že ve stejném období vůči téže poškozené si vynucoval za použití násilí pohlavní styk, nebylo namístě považovat toto jednání za samostatný odlišný skutek, ve vztahu k němuž by bylo nutno zahajovat trestní stíhání, ale bylo namístě obžalovaného jen na novou právní kvalifikaci upozornit a učinit o tom záznam do protokolu. V této souvislosti lze poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 15 Tdo 887/2014 ze 17. 12. 2025, publikované pod č. 17/2015 Sb. rozh. tr., v němž velký senát trestního kolegia Nejvyššího soudu vyjádřil názor, že trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku je trestným činem trvajícím a nejde o trestný čin pokračující tvořený jednotlivými dílčími útoky. V této věci Nejvyšší soud shledal nepřipadnými požadavky soudu na řádné zahájení trestního stíhání obviněného pro ty části jeho jednání, které nebyly uvedeny v popise skutku v usneseních vydaných policejním orgánem. Usnesení upravené ustanovením § 160 tr. ř. jako jediné lze pokládat za realizaci obviněnému garantovaného práva stíhání jen ze zákonných důvodů (čl. 8 Listiny), to však platí jen tehdy, pokud má jít o skutek nový, pro který dosud trestní stíhání obviněného řádně zahájeno nebylo (v případě pokračujícího trestného činu stran procesního skutku ve smyslu § 12 odst. 12 tr. ř.), kdy je zapotřebí respektovat ustanovení § 160 odst. 5 tr. ř. (vyjde-li během vyšetřování najevo, že se obviněný dopustil dalšího skutku, který není uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání, postupuje se ohledně tohoto skutku způsobem uvedeným v § 160 odst. 1, 2 tr. ř.). Jinak je tomu ale v případě téhož skutku, kvalifikovaného jako trvajícím trestný čin, jehož šíře se toliko nově

vymezuje na základě poznatků získaných při objasňování věci. Požadavek na postup podle § 160 odst. 1, 6 tr. ř. je pak důvodný v případě stíhání obviněného pro další (konkurující) trestný čin, je-li jeho skutkový popis, umožňující toto další právní posouzení, obsažen v usnesení, jímž k zahájení trestního stíhání obviněného již došlo. V takovém případě dostačuje postup spočívající v upozornění obviněného na to, že jeho jednání, pro které se trestní stíhání vede, bude dále posuzováno i podle dalšího v úvahu přicházejícího ustanovení trestního zákoníku.

44. Jinak byl obžalovaný v přípravném řízení seznámen s podstatou obvinění, s tím, pro jaké jednání je stíhán a jak je toto jednání právně posuzováno, měl možnost se k věci vyjadřovat, a to jak v přípravném řízení, tak před soudem, a odvolací soud neshledal, že by jeho obhajovací práva byla krácena způsobem, který by vyžadoval zrušení vyhlášeného rozsudku okresního soudu. Jako nadbytečné bylo možné odmítnout i návrhy na provedení dalších důkazů, když podle výrok rozsudku nebyl intimní styk mezi obžalovaným a poškozenou v XXX pokládán za vynucený, další svědci pak nebyli přítomni přímo u posuzovaných událostí.
45. Ve vztahu k posuzovanému skutku uvedenému pod bodem 1) v napadeném rozsudku okresní soud náležitě zohlednil obsah všech provedených důkazů a závěry, které z nich vyvodil, lze pokládat za rozumné a přesvědčivé a vyvozené z logického vyhodnocení provedených důkazů.
46. V případě incidentu v obci XXX dne XXX 2021 utrpěla poškozená XXX. Obžalovaný v zásadě ani tuto okolnost nepopíral, namítal ale, že nešlo z jeho strany o úmyslné jednání, kdy k XXX. S ohledem na intenzitu XXX poškozené a předchozí agresivní chování obžalovaného bylo možné i v tomto spatřovat úmyslné jednání spojené minimálně se srozuměním obžalovaného, že poškozená může utrpět zranění. Na druhou stranu mechanismus tohoto útoku na poškozenou se svou povahou a intenzitou nijak nevymyká jiným případům napadání poškozené ze strany obžalovaného. Naopak v jiných případech šlo o útoky ještě intenzivnější, třeba v podobě XXX. Jestliže v dané situaci obžalovaný poškozenou XXX a ta si XXX, kdy následek byl hodnocen jako prosté ublížení na zdraví, nikoliv jako těžká újma na zdraví, pak tento mechanismus útoku i přes vyvolaný následek se v zásadě nijak významně neodlišuje od jiných případů napadání těžce poškozené. Podle odvolacího soudu tak v daném případě bylo namístě dovodit faktickou konzumpci, kdy i tento útok na poškozenou bylo možné podřadit pod jeden ze způsobů týrání poškozené jako osoby žijící s obžalovaným ve společném obydlí ve smyslu posouzení jeho jednání jako zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku.
47. Provedené důkazy bez pochybnosti prokazují, že obžalovaný přiměl poškozenou, aby užívala drogu, kterou obžalovaný opatřil, stejně tak bylo prokázáno, že opakovaně poškozenou fyzicky napadal takovým způsobem, že ji způsobil různá zranění, která si vyžádala lékařské ošetření, a s ohledem na výpověď obžalované a závěry znalkyně se jeví jako věrohodné tvrzení poškozené, že v konkrétně uvedených situacích odmítl obžalovaný akceptovat nesouhlas poškozené s vyžadovanými sexuálními praktikami, a ty si posléze obžalovaný vynucoval za použití násilí. Není přitom samozřejmě vyloučeno, že v některých situacích mohlo dojít ze strany poškozené k dobrovolnému pohlavnímu styku, který si třeba poškozená i pochvalovala, ale zejména v situaci, kdy předcházel konflikt nebo spor mezi obžalovaným a poškozenou, se mohla poškozená rozhodnout požadavky obžalovaného odmítnout, a ten si je pak vynucoval i za použití přímého násilí. V popisu skutku ve vztahu k této právní kvalifikaci se pak neobjevuje soulož, k níž mělo dojít na počátku vztahu mezi obžalovaným a poškozenou XXX, kdy zejména k této situaci se obžalovaný v rámci své argumentace opakovaně vracel. To, že v průběhu soužití byly XXX které si v závěrečném období poškozená zkoušela XXX, rovněž nějak nevylučuje možnost násilného chování obžalovaného v případech, které poškozená podrobně a přesvědčivě popsala.
48. Dlouhodobé násilné chování obžalovaného se XXX. Podle odvolacího soudu tak okresní soud ve zmíněném bodě důvodně uznal obžalovaného vinným ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, kdy ke spáchání tohoto trestného činu obžalovaný ani zásadní výhrady nevzněl, podobně jako k odsouzení pro přečin

nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Míra výhrůžek obžalovaného odůvodňuje kvalifikaci přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, a to v případě XXX, kterým obžalovaný poškozenou ohrožoval. S ohledem na shora uvedené závěry pak byla důvodně použita i kvalifikace zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to ve znění účinném do 31. 12. 2024. Odvolací soud nicméně dospěl k závěru, že nebylo namístě jednání právně posuzovat jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, a to ve vztahu ke způsobení XXX, kterou poškozená utrpěla poté, co byla XXX obžalovaným a XXX. Jak bylo uvedeno výše, v tomto případě bylo namístě dovodit, že došlo k faktické konzumpci, takže s ohledem na tento právní názor musel odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného zrušit celý výrok o vině pod bodem 1) napadeného rozsudku a v této části nově rozhodnout.

49. Odvolací soud přitom převzal jako věcně správná skutková zjištění vyvozená okresním soudem použil stejný popis skutku, nicméně vypustil právní kvalifikaci přečinu podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, když dovodil, že došlo k faktické konzumpci ve vztahu ke zločinu podle § 199 odst. 1, odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
50. Další část jednání uvedenou původně pod bodem 3) začlenil okresní soud jako součást jediného skutku, nicméně šlo o jednání, které bylo posouzeno odlišně, kdy obžalovaný pohrůžkami nutil obžalovanou, aby výpověď na policii ve vztahu k incidentu z XXX 2021 upravila v jeho prospěch a hrozil XXX. Shodně se závěry vyvozenými v původním rozsudku i toto jednání odvolací soud posoudil jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku, nicméně oddělil je jako samostatný skutek.
51. V případě dalších trestných činů, pro něž byl obžalovaný uznán vinným, soud přijal prohlášení viny obžalovaného. Tyto výroky tedy nemohly být ani odvoláním obžalovaného napadeny a ani státní zástupce proti těmto výrokům odvolání nepodal.
52. Předmětem přezkumu, respektive nového rozhodnutí poté, kdy část výroku o vině byla zrušena a odvolací soud nově rozhodl, byl pak výrok o souhrnném trestu, který měl být obžalovanému uložen. Státní zástupce, podobně jako okresní soud v napadeném rozsudku dovodil, že bylo namístě navýšit horní hranici trestní sazby dopadající na nejzávažnější trestný čin o 1/3 s ohledem na ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Okresní soud sice ve výroku citoval zmíněné ustanovení, zároveň však dovodil, že postačuje uložit trest v rámci základní trestní sazby. Přitom souhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců uložený v rámci trestní sazby od dvou do deseti let je trestem uloženým jen mírně nad polovinou trestní sazby. Za této situace, pokud okresní soud pokládal za postačující trest v takovéto výměře, nebyl důvod, aby aplikoval zmíněné ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku.
53. Státní zástupce sice poukázal na velký počet trestných činů, za něž byl souhrnný trest ukládán, nicméně zmíněné ustanovení se vztahuje jen na případy vícečinného souběhu většího počtu trestných činů. Nejde tedy o pouhý počet jednotlivých trestných činů, ale podstatný je počet skutků, za něž se v tomto případě souhrnný trest ukládá. V posuzované věci se jednalo o trestné činy páchané celkem na třech poškozených, jež se promítly do kvalifikace více trestných činů, pokud však byl trest ukládán v rámci trestní sazby od dvou do deseti let dopadající na nejprísnejší zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (v tehdy účinném znění), pak byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání jen jediného zločinu podle tohoto ustanovení a další zločiny, pro něž byl odsouzen, byly ohroženy nižší trestní sazbou. I s ohledem na skutečnost, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán a poprvé mu byl ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody, nepovažoval odvolací soud za nezbytné, aby byla výměra trestní sazby vyplývající z § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákona v tehdy účinném znění ještě dalším způsobem navyšována a trest ukládán nad horní hranici této trestní sazby.
54. Při rozhodování o trestu však nebylo možné akceptovat námitky obžalovaného v té podobě, jak je uplatnil ve svých podáních. Obžalovaný sice část trestné činnosti doznal, do značné míry však Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

povahu svého jednání vůči poškozeným bagatelizoval. Namítal, že jeho jednání bylo ovlivněno okolnostmi, na které neměl vliv, přitom poukazoval na zneužívání drogy, k čemuž užívání přiměl i poškozenou XXX, a své jednání podával jako výjimečné výbuchy v afektu a mimořádné emotivní jednání. Tato argumentace však není souladná s tím, že stejného jednání se dopouštěl opakovaně či spíše soustavně, a to nejen ve vztahu s první poškozenou, ale opakoval ho i v soužití s dalšími poškozenými, s nimiž navázal vztah později. Intenzita jeho útoku na poškozené byla přitom mimořádně vysoká. XXX, podobně jako další mechanismy útoku byly velmi značné intenzity. Ve prospěch obžalovaného tak jistě bylo možné zohlednit skutečnost, že dříve vedl spořádaný život a dosud nebyl soudně trestán, stejně jako prohlášení viny k řadě jednotlivých trestných činů, nicméně s ohledem na povahu a závažnost spáchané trestné činnosti, způsob a intenzitu útoků vedených postupně na tři poškozené, závažnost posttraumatické stresové poruchy, která u poškozené XXX neodezněla ani po více než třech letech od události, byly okolnostmi, které bylo namístě adekvátně promítnout do ukládaného trestu, jenž byl ukládán za větší počet trestných činů. Nelze pominout ani skutečnost, že k incidentu v XXX byla volána policie, záležitost začala být policií šetřena, a i poté obžalovaný opakovaně páchal násilí nejen na této partnerce, ale i na partnerkách dalších.

55. S ohledem na uvedené tak dovodil odvolací soud, že je namístě uložit obžalovanému souhrnný trest sice v rámci hranic trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tehdy účinného tr. zákoníku, nicméně blízko samé horní hranice tohoto zákonného rozpětí. Z podnětu odvolání státního zástupce přitom mohl být výrok o trestu změněn v neprospěch obžalovaného a odvolací soud přitom nebyl vázán či omezován původním návrhem obsaženým v odvolání, kde státní zástupkyně navrhovala uložit nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi let. S přihlédnutím ke shora zmiňovaným okolnostem tak odvolací soud dovodil, že za odpovídající a zohledňující rozsah trestné činnosti a intenzitu popsaného jednání i při zvážení zmiňovaných polehčujících okolností je možné považovat nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání devíti let.
56. S ohledem na takovouto výměnu trestu by mohl být obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Odvolací soud však zároveň musel přihlédnout k tomu, že obžalovaný bude poprvé vykonávat nepodmíněný trest odnětí svobody, během stávajícího výkonu trestu byl hodnocen dobře, zapojil se do různých převýchovných programů, těm se úspěšně podrobil. Jde o XXX a není předpoklad, že by nebyl schopen bez problémů vykonávat nepodmíněný trest i v mírnějším typu věznice. Za použití § 56 odst. 3 tr. zákoníku jej proto odvolací soud pro výkon trestu odnětí svobody zařadil do věznice s ostrahou, kde ostatně vykonává trest i v současné době.
57. V návaznosti na zrušený výrok o vině pod bodem 1), kdy v této části odvolací soud nově rozhodl, bylo nutné zrušit i výroky na něj navazující, a to nejen výrok o trestu, ale i výrok týkající se nároku na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, která hradila výdaje spojené s léčením poškozené XXX po útocích obžalovaného. V novém rozhodnutí rozhodl odvolací soud obdobným způsobem, když této zdravotní pojišťovně přiznal vůči obžalovanému nárok na náhradu nákladů souvisejících se zdravotní péčí o poškozenou po útocích obžalovaného, a to včetně úroků z prodlení.
58. Odvolací soud se dále zabíral výroky, jimiž bylo rozhodováno o nárocích na odškodnění nemajetkové újmy u obou poškozených. V případě XXX mohl odvolací soud akceptovat přiznané bolestné 121 077,40 Kč i odškodnění duševních útrap částkou 128 000 Kč. Okresní soud pak této poškozené přiznal i sumu vyčíslenou znalkyní za ztížení společenského uplatnění, ale odmítl tuto částku navýšit o 20 %.
59. Předloženým znaleckým posudkem ovšem není soud bezvýjimečně vázán a odvolací soud v posuzované věci považoval za nutné zohlednit to, že vyčíslení provedené znalkyní podle metodiky vypracované Nejvyšším soudem vychází v zásadě z představy, že zjištěné omezení v určitých oblastech sociální činnosti zůstane pro poškozenou trvalé a celoživotní, nezmění se a bude ji zatěžovat stejným způsobem až do konce jejího života. Takováto úvaha však nezohledňuje

některá další zjištění vyplývající z provedených důkazů. Znalekyně XXX, která ve znaleckém posudku provedla kalkulaci k vyčíslení odškodnění za ztížení společenského uplatnění, uvedla, že není schopna se vyjádřit k prognóze léčby u poškozené, jde o otázku mimo její obor. Z jiných důkazů lze přitom dovodit, že psychický stav poškozené XXX se od události do současné doby nepochybně významně zlepšil. I když se i v současné době podrobuje léčbě a její obtíže zcela nepominuly, při výsledku u hlavního líčení uvedla znalekyně PhDr. Mgr. Tereza Sejkorová Benešová, že poškozená je XXX, prognóza vývoje zdravotního stavu je u ní dobrá, událost by na ni nemusela mít zásadní celoživotní následky. Ke zdravotnímu stavu poškozené se vyjadřoval i další znalec, psychiatr MUDr. Vlastimil Tichý. I ze znaleckého posudku XXX je přitom zřejmé, že poškozená není trvale vyřazená prakticky z žádné oblasti sociálních činností. V některých oblastech se u ní mohou projevit určité obtíže, nikoliv však nepřekonatelného rázu. Určitá omezení či XXX nebo XXX nepovažoval odvolací soud za natolik zatěžující, aby si vyžádala tak vysoké finanční ohodnocení, jaké jim přiřadila znalekyně.

60. S ohledem na uvedené tak dospěl odvolací soud k závěru, že při novém rozhodnutí bude možné pokládat za dostačující v případě této poškozené přiznat nárok za ztížení společenského uplatnění jen v polovině základní částky, kterou původně stanovila znalekyně, tedy ve výši 376 000 Kč, a spolu s dalšími položkami převzatými z původního rozhodnutí, tak nově poškozené XXX přiznal na odškodnění nemajetkové újmy celkovou sumu 525 077,40 Kč. Se zbytkem nároku na odškodnění nemajetkové újmy pak byla tato poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
61. Poškozená XXX u veřejného zasedání předložila znalecký posudek znalce z odvětví soudního lékařství, který vyčíslil bolestné odpovídající zraněním, která tato poškozená utrpěla. Obžalovaný nicméně u veřejného sedání odmítl udělit souhlas se čtením znaleckého posudku, s jehož obsahem se předem nemohl seznámit. Odvolací soud pak nepokládal za účelné odročovat veřejné sedání jen kvůli výsledku znalce ke způsobu výpočtu bolestného u poškozené XXX, když zmocněnec poškozené mohl posudek opatřit a předložit daleko dříve. Přitom na stejného znalce se obracel už před řadou měsíců v souvislosti s výpočtem bolestného pro poškozenou XXX. Výpočet bolestného v tomto posudku se přitom odlišuje od způsobu, jakým původně bolestné vyčíslil sám zmocněnec.
62. Výše bolestného tak nebyla dosud zcela spolehlivě prokázána, proto odvolací soud neshledal důvody v tomto směru vyhovět návrhu poškozené XXX na přiznání bolestného. Její odvolání jako nedůvodné zamítl, podobně jako odvolání poškozené XXX, pokud se domáhala navýšení přiznané částky oproti rozsudku okresního soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 30. září 2025

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pívková